

APRENDENDO A CONVIVIR

Q alumnado de tres anos que ó seu ingreso no colexio en moitos casos apenas fala, debe aprender a convivir nunha colectividade con nenas e nenos da sua mesma idade e con adultos diferentes dos seus pais. Debe adaptarse a ritmos diferentes, separarse da familia e afianzarse como individuo. O colexio constitue pois, en moitos casos, a primeira separación da familia e xoga un papel privilexiado no proceso de socialización

Para a nena ou o neno a entrada na escola supón un importante cambio: a saída do mundo familiar onde ocupa un papel determinado, cun xeito determinado de comunicarse e relacionarse, cun espazo coñecido que lle da seguridade e protección, todo isto cámbialle substancialmente.

Agora o seu mundo de relacións vaise ampliar ao saír dese círculo estreito familiar (novos adultos e novos nenos) e vai entrar en contacto cun novo espazo (a escola).

Todo isto vai a supor un conflito: a separación mutua.

Esta primeira separación e a forma de cómo se resolva vai ter unha grande transcendencia e segundo se resolvan estas primeiras experiencias dependerá a visión que cada neno se forme sobre a Escola e influirá nas súas posteriores relacións sociais. Por eso consideramos que tanto nais, pais como profesores temos unha grande responsabilidade a hora de programar e organizar os primeiros días da clase. Eso e

un labor que nos compromete, por iso débese traballar en equipo para actuar de mutuo acordo en beneficio das nenas e dos nenos.

Tendo en conta que esta será unha das épocas mais importantes e de maior transcendencia na vida, paga a pena implicarse de cheo, para que todo saia ben.

Entendemos este período de adaptación como un cambio mediante o cal o neno vai asimilando sentimentalmente

tanto os inconvenientes no senso de que a separación vaille resultar dorosa, e de avantageas porque esta separación vaille a supor conquerir e afianzar sucesivamente a súa autonomía persoal e o grao de socialización, que son pilares básicos para a estruturación da súa personalidade. Para todo isto o neno vai necesitar que o entorno de adultos lle ofreza unha grande comprensión e axuda, axuda que non consiste en evitar os seus sentimento e conflitos, senón entendelos.

Cando falamos de separación mutua de neno-familia, entendemos que non solo se adapta o neno ou nena, senón que tamén os pais van ter que adaptarse. Os pais terán unha grande influencia nos seus temores, na súa ansiedade, na seguridade ou inseguridade do neno que el captará perfectamente.

Publicidade

Santillana
Seguimos avanzando

Diccionario Oxford Pocket
Para estudiantes de inglés

GRUPO ANAYA
XERAIS

EDELVIVES

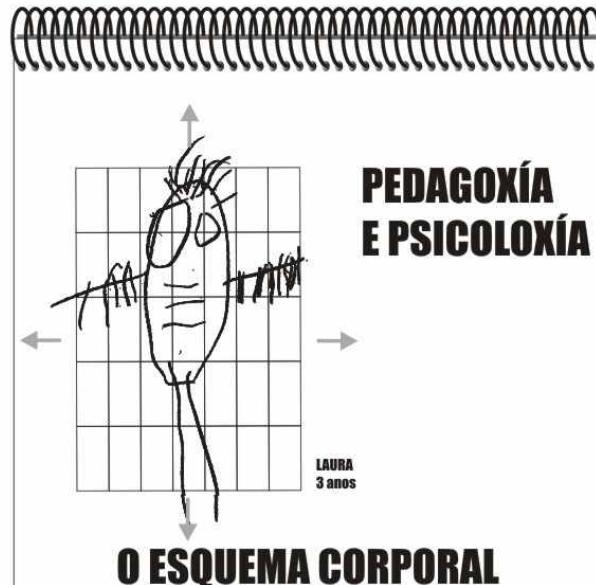

SUXESTIÓNS PARA PAIS E NAIS

Queridos papás e mamás, é moi importante para o vosa filla ou fillo e para a relación casa-colexio que leades moi atentamente e non esquezades que:

- Pola mañá entramos ás 9:00 e saímos ás 14:00 h. Por favor erguédemse cedo para chegar a tempo porque góstame escomenzar todas as actividades xunto cos meus compañeiros.
- Non esquezades marcar toda a miña roupa co meu nome, así se perdo algunha cousa encontrareina axiña.
- Se me poñedes unha cinta nas chaquetas, abrigos e mandilón poderei colgar eu só a roupa no meu colgadío e non caerá no chan cada vez que o intente.
- Poñédemse roupa cómoda para que me sexa doado quitala cando vaia o retrete. Así como zapatos sen cordóns.
- Non poderei vir ao cole se teño algunha enfermidade infecto-contaxiosa (incluída a conxuntivite).
- Se algunha vez vos atopades con aqueles animaliños que, nalgúnha ocasión temos na cabeza, avisaremos a profesora e solucionaremos o problema o máis axiña posíbel.
- Debedes saber que na clase teño todo o necesario para as actividades diárias polo que non é necesario que traia xoguetes.
- Se queredes falar coa miña profesora podedes facelo todos os martes de 16:30-17:30, para o que podedes pedir cita na secretaría do centro.

A adquisición dunha representación más ou menos global, específica e diferenciada do propio corpo é indispensabel para a a construcción na nena ou no neno da súa propia personalidade. Nesta adquisición que denominaremos esquema corporal, interveñen o ton, a postura, o movemento e o espacío exterior.

Coa chegada ao Colexio, observamos que son moitos os nenos que ainda antes de falar son capaces de sinalar as partes do seu corpo.

Nesta etapa os seus movementos son essencialmente bilaterais e simétricos. Un dos obxectivos iniciais neste momento, consiste en que a nena ou o neno integren de xeito activo todas e cada unha das partes que constitúen o seu esquema corporal, que as localicen e reconózcan a súa función.

O proceso de afianzamento do esquema corporal iniciaise co descubrimento da existencia dun eixo de simetría que divide o corpo en duas partes iguais.

De cara aos catro anos, chega un dos momentos evolutivos más importante durante a educación infantil, aquel na que se lateraliza. É decir que se manifiesta como destro ou zurdo. Debe respeitarse este momento e axudar a madurar o lado que se manifieste dominante, non debendose nen forzar contra natura a dominancia lateral nin introducir conceitos de "dereita" e "esquerda" até que isto aconteza.

Xa ao remate da educación infantil, aos cinco anos, os nenos/as deben de controlar as duas partes do corpo, comenzar a identificá-las e denominá-las "dereita" e "esquerda". Sendo capaces de realizar movementos asimétricos en alternancia e reciprocidade.

Publicidade

abraxas

AULA 25. Santiago de Chile 25. CP 15702. Tf 981593655
 AULA 25 D.E. Salvadas 37 baixo. CP 15705. Tf 981554158
 ABRAXAS. Rua Nova de Abaixo 3. CP 15706. Tf 981592030
 ABRAXAS. Montero Ríos 50. CP 15706. Tf 981580377